

Se, nu stiger solen op,
aldrene af dage,
ung endnu i sjæl og krop,
aldrig uden mage.

Jorden åbner glad sin favn,
lader æbler falde
af hvert underfulde navn,
de sig lader kalde.

Kirkeklokken ringer med,
yngre dog end solen,
med sin klang af kærlighed
over nådestolen.

Se, nu skuer solen ud
over alle tage,
bringer et velsignet bud
over alle dage.

Tekst: Lars Hougaard Clausen 2018